

**ĐỒNG ĐI CÙNG
ĐỨC CHÚA TRỜI**

Ấn Phẩm Số 24-17 | TẠP CHÍ PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG | 05/2024

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

NGƯỜI ĐANG Ở ĐÂU?

Một Câu Hỏi Phản Chiếu Sự Thân Mật Trong Sự Đồng Đi Với Đức Chúa Trời

Trần Hồng Ân, M.Div.

Phần Kinh Thánh trọng tâm: Sáng Thế Ký 3:8-15

"Họ nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời đi ngang qua vườn lúc trời chiều, bèn ẩn mình giữa các cây trong vườn để tránh mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Giê-hô-va Đức Chúa Trời kêu gọi A-đam và phán: 'Người ở đâu?'"

Dẫn Nhập

"Người ở đâu?" bày tỏ tình yêu thương của Đức Chúa Trời, một câu hỏi đơn giản nhưng sâu sắc, gói trọn bản chất mối liên hệ của chúng ta với Ngài. Câu hỏi của Đức Chúa Trời dành cho đôi vợ chồng đầu tiên cho thấy chiều sâu của nhu cầu con người, mức độ nghiêm trọng của vấn đề, và ân điển trong cơ hội cứu chuộc.

A-đam và Ê-va nổi bật giữa những nhân vật Kinh Thánh có sự đồng hành với Đức Chúa Trời. Cụm từ "đồng đi với Đức Chúa Trời" không được dùng rõ ràng trong đoạn văn này như với Hê-nóc (5:24) hay các tổ phụ về sau (Nô-ê, Áp-ra-ham, v.v.). Tuy nhiên, cách A-đam và Ê-va bước đi cùng Đức Chúa Trời bộc lộ một mối quan hệ hoàn hảo và mật thiết với Ngài trước và sau khi phạm tội.

Đi Sâu Hơn

Các tường thuật trong Sáng Thế Ký 1-3 không chỉ có tính lịch sử (Ma-thi-ơ 19:4-5; Lu-ca 3:38; Giu-đe 14) mà còn là nguồn dạy dỗ thiên thượng (2 Ti-mô-thê 3:16-17) và cung cấp những hiểu biết thần học (Rô-ma 5:14; 1 Cô-rinh-tô 15:22, 45; 2 Cô-rinh-tô 11:3; 1 Ti-mô-thê 2:13-14). Việc mô tả Đức Chúa Trời theo cách của con người (nói, nhìn, gọi, đi lại) là lời cảnh báo chúng ta không nên hiểu Ngài theo nghĩa đen, mà phải hiểu theo nghĩa sâu sắc hay tính mật thiết của Ngài. Hãy cùng xem xét đoạn văn của chúng ta qua các nhân vật: con rắn, Ê-va, A-đam, và Đức Chúa Trời.

Con Rắn

Dưới ánh sáng Tân Ước (Khải Huyền 12:9,15; 20:2; 2 Cô-rinh-tô 11:3; Giăng 8:44), chúng ta có thể nói nhiều hơn về nguồn gốc, danh tính thật và hành động của con rắn là Sa-tan. Tuy nhiên, con rắn vốn là một loài vật do Đức Chúa Trời tạo dựng, nhưng tinh ranh hơn các loài khác (3:1,14). Sự khôn khéo ở đây không chỉ là khả năng nói, mà còn là nội dung và cách thức con rắn nói về lời của Đức Chúa Trời, đe dọa sự ngây thơ của loài người (2:25). Chiến lược của con rắn là lôi kéo con người không tin cậy Đức Chúa Trời và do đó không

vâng lời Ngài. Việc dùng lời nói thay vì vũ lực ngụ ý rằng ý chí tự do của con người có thể vô hiệu hóa hoặc hiện thực hóa chiến thuật cám dỗ (xem Ma-thi-ơ 4:1-10). Vì lý do này, con rắn phải chịu trách nhiệm trước Đức Chúa Trời về hành động của mình (c.14). Điều này xóa tan nghi ngờ về việc nó có phải là một thể lực, một "phi thực thể" hay một cái ác vô nhân tính hay không.

A-đam và Ê-va

Khi đáp lại con rắn, người nữ tìm cách bảo vệ mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, nhưng thêm vào đó lệnh cấm cả việc chạm vào trái cây. Qua lời nàng, A-đam và Ê-va biết rõ hậu quả, dù chưa từng trải nghiệm sự chết (2:16-17; 3:2-3). Sự nghiêm trọng của hậu quả có lẽ khiến người nữ nói quá lời Đức Chúa Trời, cho thấy nỗi sợ chết có thể thúc đẩy cách hiểu của người nữ.

Mặt khác, cách giải thích của người nữ có khuyết điểm nghiêm trọng, giả sử mục đích là để củng cố mệnh lệnh của Đức Chúa Trời. Hãy hình dung: nếu A-đam và Ê-va kiêng không ăn và thậm chí không chạm vào trái đó, rồi truyền lại sự giải thích nghiêm khắc này cho con cháu. Một ngày nào đó, vì tò mò hay vô tình, đứa con chạm vào trái cây mà không có hậu quả tức thì. Khi ấy, đứa con có thể nghi ngờ và cuối cùng chối bỏ mệnh lệnh ban đầu (2:17). Chạm vào trái khác với ăn trái. Như vậy, trong nỗ lực bảo vệ lời Đức Chúa Trời, người nữ lại vô tình khiến nó "bớt an toàn," có thể tạo ra sự hoang mang và nghi ngờ. Sự sáng tạo trong cách hiểu, dù có thiện ý, có thể phản tác dụng.

Tuy nhiên, điều này cho thấy mối quan hệ của họ với Đức Chúa Trời có thể dựa nhiều trên sự sợ hãi hơn là tình yêu và sự tin cậy. Họ có lẽ quá sợ Đức Chúa Trời hoặc sợ chết đến nỗi sẵn sàng từ bỏ sự tự do của mình, dù Đức Chúa Trời chỉ cấm ăn chứ không cấm chạm. Điều này gợi nhớ đến dân Y-sơ-ra-ên, những người sợ nghe trực tiếp tiếng Đức Chúa Trời và muốn nghe qua Môi-se (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:18-20). Dù cả A-đam và Ê-va đều tin rằng ăn trái sẽ dẫn đến chết, nhưng vấn đề là họ có tin cậy Đức Chúa Trời và trung tín với lời Ngài khi đối diện cám dỗ hay không?

Đức Chúa Trời và Hình Ảnh Ngài

Những câu hỏi của Đức Chúa Trời đi từ "ở đâu" đến "ai" và "cái gì" (9-13), bộc lộ những nhu cầu, vấn đề và cơ hội của con người.

Bề ngoài, câu hỏi "Người ở đâu?" giả định rằng Đức Chúa Trời và loài người trước đó đã từng đi chung với nhau. Đây chính là vẻ đẹp khi mô tả Đức Chúa Trời bằng ngôn ngữ con người: "tiếng của Đức Chúa Trời đi dạo..." Giờ đây, Ngài bước đi một mình trong vườn, trong khi người nam và vợ mình ẩn sau các gốc cây, giống như họ che thân trước nhau bằng lá vả.

Điều đó ngụ ý rằng họ biết nhu cầu của mình là phải xuất hiện trước mặt Đức Chúa Trời, nên Ngài phải cất tiếng hỏi: "Người ở đâu?" Đức Chúa Trời không trừng phạt ngay khi Ngài tìm thấy họ. Qua đó, tình yêu của Đức Chúa Trời được thể hiện qua việc Ngài đồng hành cùng hoàn cảnh của họ qua những câu hỏi, để bày tỏ vấn đề và tìm giải pháp.

Ở mức độ sâu xa hơn, dù Đức Chúa Trời toàn tri và biết nơi họ đang trốn, những câu hỏi của Ngài nhấn mạnh sự thay đổi sâu sắc trong mối tương giao thiêng liêng và quan hệ với Ngài. Trước đó, A-đam và người nữ không sợ Đức Chúa Trời, không hề xấu hổ về sự trần truồng của họ cả về thể xác lẫn tâm linh trước mặt nhau và trước mặt Ngài. Nhưng giờ đây họ sợ hãi, xấu hổ, thể hiện sự bất tuân và ngăn cách với Chúa và với nhau, trái ngược hẳn với trạng thái ngây thơ và sự thông công cởi mở trước đây của họ.

Câu hỏi "Ai đã nói..." có thể hỏi cách khác: "Người tin tưởng ai để biết người trần truồng?" Tin cậy Đức Chúa Trời sẽ không dẫn đến nhận thức đáng hổ thẹn như thế. Nếu không ai mách bảo, ắt hẳn họ đã phạm tội bất tín và sau đó là bất tuân lời Ngài. Việc bất tín được thể hiện qua câu hỏi "Ai..." và việc bất tuân qua câu hỏi "Việc gì..." (11-12).

Giờ đây, họ hiểu rằng họ cần được che phủ tâm linh trước mặt Đức Chúa Trời. Đáng tiếc, dù thừa nhận hành động của mình đã làm gì, nhưng lại không nắm bắt cơ hội để thừa nhận rằng họ đã sai trước mặt Chúa. Thay vào đó, cả hai cố tình đổ lỗi cho Đức Chúa Trời và tạo vật của Ngài (A-đam đổ lỗi cho người nữ và cho Đức Chúa Trời, người nữ thì đổ lỗi cho con rắn).

Đáng chú ý, các câu hỏi yêu thương của Đức Chúa Trời chỉ dành cho loài mang hình ảnh Ngài, là A-đam và người nữ. Con rắn không được chất vấn mà bị rửa sạch trực tiếp, làm nổi bật sự khác biệt giữa loài mang hình ảnh Đức Chúa Trời và các loài tạo vật khác. Đây chính là ân điển của Chúa bày tỏ trước khi tuyên án chết.

Đức Chúa Trời hứa ban ân điển qua dòng dõi của người nữ khi tuyên án trên con rắn, trước cả khi tuyên án trên loài người - thứ tự là rắn, rồi đến người nữ, và cuối cùng là A-đam. Nhờ đó, A-đam tái khởi lại lòng tin nơi lời hứa của Đức Chúa Trời bằng cách đặt tên người vợ là Ê-va, "mẹ của mọi sinh linh."

Đức Chúa Trời không chỉ yêu bằng lời, mà còn bằng hành động đầy lòng thương xót và nhân từ. Ngài không đuổi A-đam và Ê-va ra khỏi vườn trong trần truồng và hổ thẹn; Ngài đích thân làm áo bằng da cho họ và mặc cho họ (21). Tình yêu Ngài che phủ sự trần truồng của họ, biểu thị rằng Ngài sẽ cùng họ bước đi qua những khó khăn, ngay cả khi họ đã ra

khỏi vườn địa đàng.

Bài Học

Chương 3 có thể xem là chương Hỏi - Đáp, giải thích vì sao ban đầu mọi sự đều hoàn hảo nhưng giờ không còn. Xét kết luận (1:31), chúng ta khẳng định Đức Chúa Trời không phải tác giả của cái ác. Sự ác phải đến từ những loài có đạo đức và ý chí tự do.

Câu hỏi yêu thương đầu tiên trong lịch sử loài người đến từ Đức Chúa Trời: "Người ở đâu?" Câu hỏi thiên thượng này bày tỏ tình yêu vĩ đại của Ngài, biểu hiện sự thương xót và ân điển khi Ngài bước tiến đến tìm kiếm con người. Nó phản ánh sứ mệnh của Chúa Giê-su Christ, Đấng đến và bước đi trên đất để tìm kiếm kẻ hư mất. Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài, nhờ Con ấy, cây sự sống lại trở nên khả dĩ cho tất cả những ai tin cậy Đức Chúa Trời và vâng lời Đấng Christ (Khải Huyền 21-22). Nhờ đó, mọi người có thể một lần nữa đồng đi với Đức Chúa Trời trong Đấng Christ. Câu hỏi này không chỉ hướng đến những ai đang hư mất thuộc linh, mà còn nhắc nhở mỗi Cơ Đốc nhân hãy khơi dậy ngọn lửa đồng hành với Chúa.

Ngày nay, Đức Chúa Trời tìm kiếm chúng ta qua Con Ngài với cùng câu hỏi: "Người ở đâu?" Phản hồi của chúng ta trước tình yêu Ngài sẽ ảnh hưởng sâu sắc đến cuộc đồng hành với Ngài. Qua các thế hệ, những ai đồng đi với Đức Chúa Trời sẽ được tôn trọng và ban phước, trong khi kẻ quay lưng sẽ bị rửa sạch và hổ thẹn. Chúng ta có thể chỉ đứng nhìn người khác đồng hành với Chúa từ xa, hoặc chọn đồng đi cùng Ngài.

Sự tin cậy và tình yêu nên hướng dẫn chúng ta đón nhận trọn vẹn lời Đức Chúa Trời, không bóp méo hay thêm thắt. Khi thật lòng tin cậy và yêu mến Đức Chúa Trời, dù chúng ta phải kính sợ Ngài, chúng ta sẽ vâng theo lời Ngài mà không tự thêm ràng buộc của chính mình. Một mối quan hệ lành mạnh với Đức Chúa Trời tập trung vào mặt tích cực của việc ở cùng Ngài, hơn là chỉ tránh những điều bị cấm.

Kết Luận

Người nữ bị lừa dối, A-đam không vâng lời Đức Chúa Trời. Cả hai cố ý vi phạm mệnh lệnh Chúa, đưa tội lỗi và sự chết vào thế gian. Tuy nhiên, tình yêu của Đức Chúa Trời đã tìm gặp họ ngay tại chỗ họ đang trốn. Ngài không lìa bỏ họ, mà ban cho ân điển Ngài. Khi tuyên án con rắn, Đức Chúa Trời ngầm hứa về hy vọng qua dòng giống người nữ, cho thấy qua lời hứa cứu chuộc này, họ có thể được che phủ và một lần nữa bước đi với Ngài.

Thật diệu kỳ biết bao tình yêu ấy! Ân điển dồi dào là dường nào! Làm sao, tại sao Đức Chúa

Trời phải trải qua những câu hỏi, những hành động đau đớn này để giúp họ hiểu được họ đã đánh mất điều gì và ai? Câu chuyện này sưởi ấm lòng chúng ta, cho chúng ta biết Đức Chúa Trời yêu thương sâu đậm và chủ động tìm kiếm chúng ta để thiết lập lời hứa cứu chuộc. Cuối cùng, Con Ngài đã đến để tìm kiếm chúng ta. Chúng ta sẽ quay lưng hay đồng hành với Đức Chúa Trời trong làn gió mát ban chiều?

Thảo Luận

Liệu câu hỏi của Đức Chúa Trời, "Người ở đâu?" sẽ nhắc nhở bạn về bước đường theo Chúa khi bạn để Ngài bước đi một mình? Bạn sẽ đáp lại câu hỏi nhân từ ấy như thế nào?

Chúa Giê-su Christ đã trở nên sự rửa sạch và áo công bình cho chúng ta được chuộc lại trong

cuộc đồng hành với Đức Chúa Trời (Ga-la-ti 3). Bạn có tin cậy Chúa Giê-su Christ về những nhu cầu, vấn đề, và cơ hội của bạn không?

Đức Chúa Trời còn có thể làm gì hơn về lời phán và hành động, vượt trên những gì Ngài đã bày tỏ trong Đấng Christ? Nếu chẳng có tình yêu nào lớn hơn, bạn có sẵn lòng bày tỏ tình yêu của bạn với Đức Chúa Trời không?

Không có con đường sống nào đẹp lòng Chúa hơn là đồng hành với Ngài. Bạn sẽ đồng hành với Đức Chúa Trời chăng? Hãy nhớ, bước đi với Chúa là đường dẫn đến sự sống và phước hạnh. Bạn còn muốn đồng hành với ai khác nếu không phải Đức Chúa Trời? Nếu có ai khác ngoài Đức Chúa Trời đồng hành cùng bạn, kết cuộc hay đích đến của con đường đó sẽ ra sao?

MỘT ẤN PHẨM PHÁT HÀNH HẰNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: **Trần Hồng Ân**

Phó Biên Tập: **Nguyễn Thanh Tuấn**

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ

lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033 – **A. Tuấn**

www.vbi.edu.vn

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI

www.tiengnoicualetbat.vn

Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời. Cô-lô-se 1:28